
Pål sine høner

Pål sine høno på haugan utslepte,
hønun så lett over haugan sprang;
Pål kunne væl på hønun fornema,
ræven va ute mæ rumpa så lang;
:/: klukk, klukk, klukk, sa høna på haugum; :/
Pål han sprang og rengde mæ augom;
"Nå tor e inkje kåmå heim åt'n mor!".

Pål han gjekk se litt lenger på haugjen,
fekk han sjå ræven låg på høna og gnog;
Pål han tok se ein stein uti neve,
dugle han da te ræven slog;
:/: ræven flaug, så rumpa hass riste; :/
Pål han gret for høna han miste:
"Nå tor e inkje kåmå heim åt'n mor!"

Hadd' e nå nebb og hadd' e nå klø
og viste e bare kor ræven låg,
skull' e døm både rispe og klore
framma te nakkjen og bak over lår.
:/: "Skam få alle rævan rauel! :/
Gu' gjev at døm alle va daue!
Så skull' e kåmå heim åt'n mor!"

Inkje kan ho verpa og inkje kan ho gåla,
inkje kan ho krupe og inkje kan ho gå!
E fæ gå mæ åt kvenne og måla
og få at mjøle e miste igår!
:/: "Men skit!" sa'n Pål, "e æ inkje bangen; :/
kjeften og motet ha hjelpt nå så mangen,
e tor nok væl kåmå heim åt'n mor."

Pål han konnet på kvenne te å sleppe,
så at dæ ljoma i kor ein vegg.
Så at agnan tok te å fljuge,
og dei vart lange som geiteragg;
:/: Pål han gav se te læ og te kneggje: :/
"Nå fekk e like for høna og for egge,
nå tor e trygt kåmå heim åt'n mor!"

Forklaringer:

Opplysninger:

